

РЕШЕНИЕ

№ 20610

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

при участието на секретаря НАДЯ СТ. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Гражданско дело № 20231110128376 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл. 411 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД.

Ищецът „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД твърди, че по договор за застраховка „Каско“ е заплатил на застрахователя сума в размер на 448,93 лв., представляваща застрахователно обезщетение за щети на л.а. марка „Ауди“, модел „RS 5 Купе“, с рег. № СВ 7778 СР, настъпили в резултат от ПТП на 11.12.2022г. в гр. София, бул. „Ботевградско шосе“ – път от Републиканската пътна мрежа. Твърди, че причина за настъпване на ПТП е преминаването през необозначена и небезопасна дупка, намираща се на пътното платно. Счита, че отговорност за вредите носи ответникът в качеството му на стопанин на пътя. Счита, че с плащане на застрахователното обезщетение в негова полза е възникнало регресно вземане в размер на **448,93 лв.**, поради което претендира същата, ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба – 25.05.2023г. до плащането. Претендира разноски.

Ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“ в срока по чл. 131 ГПК е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск. Оспорва механизма на настъпване на събитието, както и заявените вреди. Оспорва наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Каско“ между ищеца и собственика на увреденото МПС, както и изплащането на застрахователното обезщетение. Ответникът навежда, че платеното от ищеца застрахователно обезщетение е без основание, доколкото не е бил налице покрит застрахователен риск /„гуми“/. При условията на евентуалност прави възражение за намаляване на обезщетението поради съпричиняване на вредите. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По иска по чл. 411 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, което отговаря за неговите виновни противоправни действия. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен **договор за имуществено застраховане**, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие **виновно и противоправно поведение** на лице, за което **отговаря ответникът**, да е настъпило **събитие**, за което застрахователят **носи риска**, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е **изплатил** на застрахования застрахователното обезщетение в размер на **действителните вреди**.

От приетата като писмено доказателство по делото застрахователна полица № 4704220200027236 от 20.06.2022г. се установява, че между собственика на л.а. марка „Ауди“, модел „RS 5 Купе“, с рег. № СВ 7778 СР и ищеца е сключен договор за имуществено застраховане „Каско Стандарт“, като е уговорено разсрочено плащане на дължимата застрахователна премия на четири вноски с посочени в полицата падежи. От приетото и неоспорено от страните заключение на ССЧЕ се установява, че застрахователната премия по сключената между страните застрахователна полица е заплатена изцяло от собственика на застрахования автомобил, предвид на което съдът приема, че към датата на настъпване на процесното ПТП – 11.12.2022г. между собственика на л.а. марка „Ауди“, модел „RS 5 Купе“, с рег. № СВ 7778 СР и „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД е съществувало валидно правоотношение по застраховка „Каско на МПС“. Застраховката е сключена при условията на „Пълно Каско“, при която застрахователят дължи обезщетение за частични щети, настъпили при ПТП по смисъла на българското законодателство, каквото е налице в настоящия случай, поради което възражението на ответника, че реализираният се риск не е покрит, се явява неоснователно.

От приетите по делото писмени доказателства – протокол за ПТП №1826091 от 11.12.2022г., заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, депозирано пред застрахователя на 12.12.2022г., доклад по щета № 470422222267168 от 13.01.2023г., опис-заключение по претенция №50-01600-18677/22/12.12.2022г. по щета №470422222267168 от 23.01.2023г. и от 27.01.2023г., доклад по щета №470422222267168 от 02.03.2023г., приемо-предавателен протокол от 16.12.2022г., подписан между собственика на увредения автомобил и представител на „Порше Интер Ауто БГ“ ЕООД относно извършения ремонт на автомобила, както и от събраните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетелите М. Б. И.-З. и С. Светославов А., се установява, че в срока на застрахователното покритие, на 11.12.2022г. в района на с. Долни Богров при разклона от път I-6 („Подбалкански път“) към бул. „Ботевградско шосе“ – вход, водачът на л.а. марка „Ауди“, модел „RS 5 Купе“, с рег. № СВ 7778 СР претърпява ПТП, като преминава през необозначена дупка на пътното платно. От преминаването през нея е увредена задна лява гума на

автомобила, което обстоятелство се установява от приетото и неоспорено от страните заключение на САТЕ, от преписката по образуваната при ищеца щета, както и събраните гласни доказателствени средства. Съдът кредитира показанията на свидетелите И.-З. и А., доколкото същите са резултат от непосредствени техни възприятия, конкретни са – свидетелите изрично посочват участъка от пътя, на който се е случило ПТП, местоположението на дупката, безпротиворечиви са и се подкрепят от събраните по делото писмени доказателства, както и от САТЕ. От същите, както и от приетото и неоспорено от страните по делото заключение на САТЕ се установява, че причина за настъпване на процесното ПТП е преминаването на л.а. марка „Ауди”, модел „RS 5 Купе“, с рег. №СВ 7778 СР през дупка, която не е била обозначена и сигнализирана. Видно от заключението на САТЕ е, че посочените от застрахователя повреди на л.а. марка „Ауди”, модел „RS 5 Купе“, с рег. № СВ 7778 СР отговарят на описания в заявлението за щетата механизъм на ПТП, както и че вредите са настъпили в причинна връзка с описания механизъм на ПТП.

Неоснователни са доводите на ответника за съпричиняване за настъпването на ПТП от страна на водача на лекия автомобил. В доказателствена тежест въвелия възраженията ответник е да установи по реда на чл.154, ал.1 ГПК фактите, на които основава същите. От събраните по делото доказателства съпричиняване не се установява.

По изложените съображения съдът приема, че причина за процесното ПТП и щети по застрахованото МПС е небезопасна и необозначена дупка на пътното платно на пътя в района на с. Долни Богров при разклона от път I-6 („Подбалкански път“) към бул. „Ботевградско шосе“ – вход. За претърпените щети застрахователят-ищец е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в общ размер на 448,93 лв., като от заключението на ССЧЕ се установява, че ищецът е заплатил на увреденото лице сумата от 260,93 лв. на 17.01.2023г., а заплащането на сумата от 188 лв. е безспорно между страните.

За ангажиране отговорността на ответника не е необходимо установяване на конкретните служители, виновното поведение на които е станало причина за противоправния резултат, а вредите се считат за причинени при изпълнение на възложената работа, не само когато са в резултат на действия, но и когато настъпят в резултат на бездействие на лицето, на което е възложена съответната работа. За възложителите бездействието е основание за отговорност за увреждането, когато то се изразява в неизпълнение на задълженията, които произтичат от закона, от техническите и други правила и от характера на възложената работа – в този смисъл Постановление №9/1966г. на ВС.

Не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествието, е републикански път по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл.

19, ал. 1, т. 1 и чл. 30, ал. 1 ЗП ответникът е задължен да осъществява дейностите по поддържането му, включително да означа съответната дупка с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението съобразно чл. 13 ЗДвП. Агенцията като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя /вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им/ е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл.49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди.

Обхватът на регресното право на застрахователя зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Отговорният по чл.49 ЗЗД дължи поправяне на действителните щети. Съгласно заключението по изслушаната САТЕ стойността, необходима за възстановяване на лекия автомобил, изчислена на база пазарни цени към датата на произшествието е в размер на 360,93 лв. В съдебно заседание по делото, проведено на 17.10.2023г., вещото лице е допълнило заключението си, като е заявило, че към датата на ПТП процесният автомобил е със срок на експлоатация до 3г., с оглед което при отремонтирането му са извършени преглед и диагностика, замерване на предни и задни колела, страничен наклон на задни колела, които операции са необходими и технологично предвидени от производителя. Вещото лице е посочило, че в този случай към стойността, необходима за възстановяване на увредения автомобил, посочена в заключението – 360,93 лв., следва да се добави и сумата от 188 лв. по представените в първото по делото о.с.з. разходни документи, или стойността, необходима за възстановяване на л.а. марка „Ауди“, модел „RS 5 Купе“, с рег. № СВ 7778 СР, изчислена на база пазарни цени към датата на ПТП е в размер на 548,93 лв. Посочената от вещото лице стойност е по-голяма от изплатеното от застрахователя обезщетение от 448,93 лв., предвид на което правото на регрес на ищеца е възникнало за по-малката от двете суми, т.е. за сумата в размер на 448,93 лв., поради което искът е изцяло основателен и следва да се уважи.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има ищецът в размер на 1 230 лв., представляващи заплатена държавна такса, депозити за САТЕ и за ССЧЕ, както и адвокатско възнаграждение, което е действително платено от ищеца на Адвокатско съдружие „Феникс“, видно от представените по делото платежни документи.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура”, БУЛСТАТ 000695089, да заплати на „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, ЕИК 000695286, на основание чл. 411 КЗ, чл. 49 ЗЗД сумата от **448,93 лв.**, представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение за нанесени щети на л.а. марка „Ауди”, модел „RS 5 Купе“, с рег. № СВ 7778 СР, възникнали в резултат от настъпило на 11.12.2022г. ПТП в района на с. Долни Богров при разклона от път I-6 („Подбалкански път“) към бул. „Ботевградско шосе“ – вход, **ведно със законната лихва от 25.05.2023г. до погасяването**, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **1 230 лв.** разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: